

ROMA meravellosa i... captivadora

PARLAR d'una excursió o dels nostres jocs sempre havia estat més o menys fàcil, però intentar escriure sobre una ciutat tan diversa com Roma, que conté tantes runes glorioses, tal quantitat d'art en totes les formes i estils, pintura, escultura, arquitectura, tantes Esglésies i tants de jardins fora de sèrie. I les fonts! Qui no ha sentit parlar de la font de Trevi?; però n'hi ha tantes d'altres, i, a totes, els Tritons i les Ninfes juguen amb l'aigua amb una harmonia insuperable. Roma no es pot conèixer en vuit dies; el més que es pot conseguir és tenir una idea aproximada de les coses, i és per això que aquestes ratlles no seran res més que quatre notes al vol, sobre un món extraordinari vist massa precipitadament.

Un «Caravelle» d'Ibèria ens portà de Barcelona a Roma en una hora i vint minuts; volàvem a una velocitat de vuit cents quilòmetres per hora, i, a l'alçària de cinc-mil metres mirar a l'exterior era com veure el cel al revés. El Mediterrani molt blau i molt avall es transparentava entre núvols i boires que semblaven córrer molt de pressa; però no, els que corriem érem nosaltres, encara que asseguts a la butaca de l'avió no es notava la més petita sensació de moviment.

L'aeròdrom de «Fuimincino» correspon a la seva fama; a les seves pistes hi havia avions de les cinc parts del món, i entre el renou de les grans oficines i duanes, gent de les més diverses nacionalitats i races.

El viatge des de l'aeròdrom fins a l'estació Terminal, en el centre de la ciutat, molt a prop dels restes de les Termes de Dioclecià, avui Seu del Museu Nacional de Roma, transcorre per una d'aquestes «Autoestrades» amb encreuaments enlairats, que sols havia vist al cinema.

A l'entrada de les autopistes hi ha una mena de casetes, com les de les duanes a les fronteres, on venen uns tiquets, que han de comprar tots els automobilistes a l'entrar-hi; porten la data, i serveixen per tot el dia; tothom els compra amb molt de gust, segons em digueren, aquesta recaudació serveix per a conservar les carreteres i per fer-ne de noves. N'hi han moltes i molt ben conservades.

L'estació és moderníssima, tota de vidre, amb andanes descobertes, i d'una netedat extraordinària.

A Roma es pot fer una passejada estupenda pel recorregut arqueològic, agafant una «carrocel-la», una mena de tilburi estirat per un cavall, tenint sempre la precaució de fer preu amb el cotxer abans de pujar-hi, doncs encara que la tarifa es regeix per un taxímetre, és fàcil trobar-se amb una bona sorpresa a l'hora de pagar si no s'ha regatejat per endavant.